

Autoreferat

1. Imię i nazwisko:

Małgorzata Poks

2. Posiadane dyplomy i stopnie naukowe:

2004 – dyplom doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa (Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie), na podstawie rozprawy doktorskiej *Thomas Merton and Latin America: A Consonance of Voices* [promotor: prof. dr hab. Joanna Durczak (UMCS), recenzenci: prof. dr hab. Agnieszka Salska (UŁ), prof. dr hab. Agata Preis-Smith (UW)]

1988 – dyplom magistra filologii angielskiej (Wydział Filologiczny Uniwersytetu Wrocławskiego), na podstawie rozprawy magisterskiej *Theatricality of Thornton Wilder*

Stopnie awansu zawodowego:

2007 – stopień nauczyciela dyplomowanego przyznany przez Ministra Edukacji Narodowej

2000 – stopień nauczyciela mianowanego przyznany w przez Wojewodę Śląskiego

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

2014-nadal – adiunkta w Zakładzie Studiów Amerykańskich Instytutu Kultur i Literatur Anglojęzycznych w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach – od 2019 roku Instytut Literaturoznawstwa Wydziału Humanistycznego UŚ

2011-2013 – wykładowczyni w Wyższej Szkole Lingwistycznej w Częstochowie, zatrudnienie na podstawie umowy zlecenia

2010-2013 – wykładowczyni w Wyższej Szkole Ekonomiczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, zatrudnienie na podstawie umowy zlecenia

2009-2010 – adiunkta na Wydziale Literatur i Kultur Anglojęzycznych Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej

1991-1996 i 2004-2006 – wykładowczyni na Wydziale Filologii Angielskiej Wyższej

Szkoły Zarządzania Marketingowego i Języków Obcych w Katowicach,
zatrudnienie na podstawie umowy zlecenia

1991-1996 – asystentka w Zakładzie Literatury i Kultury Amerykańskiej i
Kanadyjskiej Instytutu Filologii Angielskiej w Uniwersytecie Śląskim w
Katowicach

Zatrudnienie poza jednostkami naukowymi

1994-2015 – wykładowczyni w Nauczycielskim Kolegium Języka Angielskiego w
Sosnowcu, zatrudnienie na podstawie umowy o pracę

1988-1991 – nauczycielka języka angielskiego w Liceum Ogólnokształcącym w
Lublińcu

4. **Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej.**

Osiągnięcie naukowe, jakie chciałabym przedstawić jako podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy, stanowi autorska monografia naukowa:

Małgorzata Poks. *Decolonial Animal Ethics in Linda Hogan's Poetry and Prose: Towards Interspecies Thriving*. Routledge / Taylor & Francis 2023, ss. 212. ISBS: 978-032-42779-9 (twarda okładka), ISBN: 978-1-032-42780-5 (miękka okładka, ISBN: 978-1-003-36425-2 (e-book). DOI: 10.4324/9781003364252.

Zarys monografii *Decolonial Animal Ethics in Linda Hogan's Poetry and Prose* zaczął się wyłaniać w miarę, jak moje zainteresowania badawcze dotyczące nowych ruchów społecznych w USA utwierdzały mnie w przekonaniu, że osiągnięte wielkim wysiłkiem zmiany prawne na korzyść wykluczonych nie tylko nie pociągają za sobą radykalnych zmian w ich realnym funkcjonowaniu społecznym, ale wręcz konsolidują przywileje grupy dominującej jako tej, która decyduje o przyznaniu bądź odmowie przyznania praw mniejszościom. Uświadomiłam

sobie, że włączenie kolejnych podmiotów emancypacyjnych w obręb zachodniej polityki uznania (*politics of recognition*) przyczynia się do przebudowy istniejących hierarchii a nie do ich zniesienia. Innymi słowy: w obrębie liberalnej polityki uznania niemożliwe jest osiągnięcie stanu sprawiedliwości społecznej dla wszystkich, szczególnie najbardziej uciskanych podmiotów—nie wspominając już o podmiotach nieludzkich, takich jak zwierzęta czy środowisko naturalne, obydwie kategorie wymagające szczególnej ochrony w dobie Szóstego Wielkiego Wymierania i nowej epoki geologicznej zwanej Antropocenem.

Odkrycie myśli dekolonialnej i głoszonej przez jej teoretyków konieczności buntu, czy też nieposłuszeństwa, epistemicznego w stosunku do systemów wiedzy kształtujących relacje władzy w państwach nowoczesnych przyniosło gruntowne przebudowanie mojego warsztatu badawczego. Świadomość, że, jak ujęła to czarnoskóra pisarka i aktywistka Audrey Lorde, nie można zdemontować domu pana przy użyciu narzędzi pana, poskutkowało moim zwrotem w kierunku metodologii dekolonialnych i indygennych (Walter Dignolo, Catherine Walsh, Nelson Maldonado Torres, Santiago Castro-Gómez, Gloria Anzaldúa, Taiaiake Alfred, Vine Deloria, Shawn Willson, Kim TallBear, Zoe Todd, Linda Tuhiwai Smith, etc.). Skierowało mnie również ku pisarstwu kobiet kolorowych otwarcie kwestionujących „kolonialną matrycę władzy” (*colonial matrix of power*), sięgających do swoich przedkolonialnych tradycji, by budować alternatywne modele rzeczywistości. Jak zauważyła krytyczka amerykańska Chanette Romero, od lat 80. XX wieku amerykańskie pisarki kolorowe wykorzystują powieść jako aktywistyczną platformę walki ze zjawiskiem powiązanych ze sobą form przemocy: patriarchalnej, rasowej, genderowej, seksualnej, kolonialnej (czy też gatunkistycznej, jak miałam stwierdzić później). Skupiając uwagę na takich wartościach, jak sprawczość, relacyjność, oralność i rehabilitując ludowe przejawy duchowości, pisarki te powołują do istnienia wielowymiarowe, inkluzywne wspólnoty oparte na współpracy i empatii. Artykuły mojego autorstwa i rozdziały w monografiach wieloautorskich zainspirowane ww. teoriami i intuicjami to, m.in.: *Epistemic Disobedience and Decolonial Healing in Norma Elía Cantú's "Canícula"* (2015), *Home on the Border in Ana Castillo's "The Guardians": The Colonial Matrix of Power, Epistemic Disobedience, and Decolonial Love* (2017), *The House Soft Built: Critique of Multiculturalism in Ana Castillo's "So Far from God"* (2017), *"Silence is a Kind of Truth": Worldviews that Clash in Linda Hogan's Novel "Power"*, *"Where Butchers Sing Like Angels": Of Captive Bodies and Colonized Minds (With a Little Help from Louise Erdrich)* czy też tłumaczenie autobiografii Lindy Hogan *The Woman Who Watches Over the World: A Native American Memoir* (*Kobieta, która czuwa nad światem. Pamiętnik rdzennej Amerykanki*, Wydawnictwo

„Śląsk,” 2021), które opracowałam naukowo i zaopatrzyłam w obszerny wstęp o charakterze historyczno-kulturowym.

Poszukiwanie modelu rzeczywistości, w którym mieści się wiele światów (*a world where many worlds meet*); rzeczywistości, w której każdy byt, ludzki bądź pozaludzki, zasługiwałby na szacunek i samorealizację, skierowało mnie jednocześnie ku eksploracji interdyscyplinarnego obszaru badań zwanych Animal Studies, bądź też bardziej precyzyjnie: Human-Animal Studies. Zaczęłam wówczas aktywnie uczestniczyć w pracach badawczych kolektywu Laboratorium Animal Studies—Trzecia Kultura przy Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego, m.in., wygłaszając referaty podczas corocznych konferencji naukowych z cyklu „Człowiek — Inny/Obcy Byt”. Brałam czynny udział w corocznych cyklicznych konferencjach „Praktyki wobec zwierząt w XXI wieku” organizowanych przez Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i Poznański Uniwersytet Medyczny i gromadzących przedstawicieli szerokiego spektrum nauk: rolniczych, przyrodniczych i humanistyczno-społecznych oraz aktywistów pro-zwierzęcych. Zróżnicowanie doświadczeń życiowych i perspektyw badawczych zgromadzonych na konferencjach prelegentów, uwarunkowane odmiennymi warsztatami badawczymi bądź akceptowanymi przez nich postawami wobec tak kontrowersyjnych praktyk, jak choćby badania laboratoryjne na zwierzętach czy hodowla przemysłowa, oraz ożywione dyskusje kularowe pomogły mi wypracować własne stanowisko badawcze, coraz wyraźniej kwestionujące zdolność emancypacyjną dyskursu liberalnego tradycji krytycznej Zachodu, w szczególności w obliczu wyzwań doby Antropocenu.

Pod wpływem dyskusji w gronie badaczy Animal Studies i współpracy w ramach projektów, o których piszę poniżej, a które w dużym stopniu narodziły się dzięki inspiracjom i kontaktom z naukowcami i naukowczyniami poznanymi podczas ww. wydarzeń, ugruntowałam się w przekonaniu, że działania na rzecz dobrostanu zwierząt (*welfaryzm*) stanowią formę przemocy pozorującej troskę; są także potwierdzeniem dominacji człowieka nad zwierzęciem. W owym czasie zwróciłam uwagę na powiązania między dobrostanem i wyzwoleniem zwierząt a uwikłaniami ekonomiczno-politycznymi późnej nowoczesności. Teksty zawierające wnioski wynikające z moich badań to, m.in., *Rzeźnia przemysłowa, system kapitalistyczny a wyzwolenie zwierząt: perspektywa amerykańska* (2016), *Dobrostan zwierząt w kontekście genocydalnym: czy ludzko-zwierzęce kosmopolis jest możliwe?* (2018), *Narracje zootanologiczne jako wyznacznik relacji między osobą ludzką a pozaludzką* (2019).

Udział w 1. Ogólnopolskim Seminarium *Studia nad weg(etari)anizmem w kontekście badań literackich i kulturowych* (2018) oraz praca nad artykułem na bazie wystąpienia w

ramach tego wydarzenia (*Radykalny weganizm osób kolorowych*) umożliwiły mi powiązanie konstrukcji mięsożerności (legitymizującej dominację człowieka nad zwierzęcym Innym) z dyskursami rasistowsko-gatunkistycznymi i perspektywą kolonialną. Prowadzone przeze mnie badania w sposób nader wyraźny ujawniły uwikłanie nawet tak pozornie progresywnej kwestii jak „etyczna konsumpcja” w rasizm i inne systemy wykluczeni, stworzone przez „normatywnego” białego człowieka w czasach globalnej gospodarki kapitalistycznej. Wykluczenie jako struktura, nie odizolowane zjawisko, funkcjonuje w ramach logiki binarnej Zachodu. Proponując inkluzywność, biały weganizm środka pozostaje dyskursem kolonialnym, powielającym dominującą matrycę władzy/wiedzy. Zniesienie wszelkich form wykluczenia wymaga dekolonizacji, nie inkluzji: decentralizacji normatywnej bieli przy jednoczesnej rehabilitacji zwierzęcości, będącej pierwowzorem wszelkich form opresji. Co warto podkreślić, proponowana przez aktywistki i aktywistów kolorowych decentralizacja zachodniej koncepcji człowieczeństwa nie ma nic wspólnego z myślą posthumanistyczną—dekolonizacja to rewizja i redefinicja pojęcia „człowiek” dokonana w duchu przednowoczesnych/przedkolonialnych kosmologii ludów rdzennych, a nie odrzucenie *in toto*. Stawką jest wyobrażenie świata opartego na akceptacji różnicy i niejednoznaczności a tym samym sprzyjającego rozkwitowi wszelkich form życia. Uważam pracę nad artykułem „Radykalny weganizm osób kolorowych” za jeden z kluczowych etapów nad ostateczną konceptualizacją zrębów mojej monografii naukowej.

Kolejnym kamieniem milowym był udział w konferencji *Decolonizing Animals*, która odbyła się w Christchurch w Nowej Zelandii w 2019 roku. Celem konferencji był namysł nad dekolonizacją relacji między człowiekiem a zwierzęciem pozaludzkim. Organizatorzy zdołali zgromadzić silną reprezentację prelegentów wywodzących się z kultur indygennych, co dodało obradom wiarygodności a mnie dostarczyło okazji do zweryfikowania stanu moich badań. Zagadnienie praktyk wegańskich w kulturach o tradycjach łowieckich, opartych na diecie bogatej w białko zwierzęce, wywołało ożywione dyskusje, choć ostatecznie uczestnicy opowiedzieli się jednoznacznie za koniecznością wpisania weganizmu w kontekst dekolonizacji. M.in. na nowatorskie badania maoryskiej prelegentki Kristy Dunn miałam się później powołać w powstającej właśnie monografii. Także warsztaty prowadzone przez amerykańską ekofeministkę i aktywistkę patrice jones i, w najogólniejszym zarysie, wiara zgromadzonych na wydarzeniu reprezentantów ludów indygennych w możliwość powrotu do ludzko-zwierzęcych relacji opartych na wzajemnym szacunku, o jakich mówią kincentryczne tradycje plemienne, wywarły duży wpływ na ostateczny kształt mojego projektu naukowego. Nawiązane podczas ww. konferencji relacje z naukowczyniami ze szwedzkiego uniwersytetu

Södertön zaowocowały rozpoczętą w roku 2021 współpracą z grupą badawczą Ratatōskr Research Group for Literary and Cultural Animal Studies, o czym piszę w pkt. 5 autoreferatu.

Z wystąpień konferencyjnych, w których rozwijałam wątki dotyczące bezpośrednio opracowywanej wówczas monografii na temat dekolonizacji zwierząt w twórczości Lindy Hogan należałoby wymienić: *Thinking Animal Sovereignty Beyond the Colonial Politics of Recognition: Linda Hogan* (konferencja, *Re-Imagining the Limits of the Human*, Uniwersytet Rzeszowski, 2018), *Pumas: Carnivorous Pests or Our Non-Human Relatives?* (konferencja *Człowiek w relacji do zwierząt. Mity – stereotypy – uprzedzenia*, Uniwersytet Śląski, Katowice, 2019), *Animal Sovereignty in Linda Hogan's Novels* (konferencja *Decolonizing Animals*, Christchurch, Nowa Zelandia, 2019), *"Silence is a Kind of Truth": Worldviews that Clash in Linda Hogan's Novel "Power"* (konferencja PAAS *The Sound of Silence in American Literature, Culture, and Politics*, Uniwersytet Opolski, 2019).

Ambicją monografii *Decolonial Animal Ethics in Linda Hogan's Poetry and Prose* jest nade wszystko uzasadnienie pilnej potrzeby redefinicji związków zachodzących między zwierzętami ludzkimi i pozaludzkimi dokonanej w zgodzie z naukami strażników tradycyjnej wiedzy narodów plemiennych (*Faithkeepers*). Jak wynika z przedstawionych przeze mnie argumentów, bez dekolonialnych rewizji koncepcji osobowości i subiektywności zwierząt niemożliwe jest położenie kresu temu, co za Jacquesem Derridą, Carol J. Adams czy Steve'em Bestem nazywam zwierzęcym genocydem. Elementów dekolonialnej etyki zwierzęcej poszukuję w dziełach poetyckich i prozatorskich Lindy Hogan, jednej z najważniejszych współczesnych amerykańskich autorek indygennych. Choć w całej swojej twórczości Hogan systematycznie podejmuje namysł nad relacją między człowiekiem a zwierzęciem, do tej pory nie poświęcono temu zagadnieniu żadnego wyczerpującego opracowania naukowego. Oprócz pierwszego systematycznego odczytania twórczości Hogan w perspektywie dekolonialnej, *Decolonial Animal Ethics* jest także pierwszą jedno-autorską monografią anglojęzyczną poświęconą w całości Lindzie Hogan, autorce wprowadzonej do Panteonu Sław Narodu Czikasaw (*Chickasaw Hall of Fame*) za osiągnięcia literackie i zaangażowanie w działalność na rzecz Pierwszych Narodów. Po przedstawieniu sylwetki Hogan i omówieniu jej zaangażowania w odnowę rdzennych tradycji kulturowych mieszkańców Wyspy Żółwia (przedkolonialna nazwa Ameryki Północnej), przechodzę do analizy relacji zachodzących między osobami ludzkimi i pozaludzkimi w jej twórczości literackiej, poczynszy od lat 70. XX wieku. W trakcie analizy odslaniają się odpowiedzi na takie pytania, jak: kim są zwierzęta, z którymi dzielimy nasze ziemskie losy? Jak mogą nas prowadzić ku bardziej zrównoważonym wizjom przyszłości? Czego możemy się od nich dowiedzieć o sobie? Jakie warunki sprzyjają

międzygatunkowemu, ludzko-zwierzęcemu współstawianiu się? Monografia sytuuje się na przecięciu takich obszarów badawczych jak: studia nad kulturami indygennymi i indygennością, dekolonialność, Animal Studies, ekokrytyka, studia nad Antropocenem, twórczość literacka Lindy Hogan.

Monografia zaczyna się od wstępu, który podzieliłam na dwie części. Pierwsza z nich, zatytułowana “In Search of an Interspecies Cosmopolis: From Westernized to Indigenous Perspectives” wprowadza pojęcie “międzygatunkowego kosmopolis”, które rozumiem w duchu definicji sformułowanej przez Eduardo Mendię—jako wysiłek budowania pluriwersalnego, niehierarchicznego świata, umożliwiającego pokojowe współistnienie różnych form życia. Jak wyjaśnia amerykański filozof, „działać i znać świat w perspektywie kosmopolitycznej znaczy zadawać pytania o warunki i obowiązki związane z współ-istnieniem i współzamieszkiwaniem”. Zanim jednak zajmę się pytaniem o warunki, jakie musiałyby spełniać potencjalne, nienaznaczone gatunkizmem kosmopolis przyszłości, podejmuję wątek realnej porażki ruchów welfarystycznych. Analizy naznaczonych przemocą praktyk wobec zwierząt w epoce późnego kapitalizmu dokonuję głównie w oparciu o argumenty Dinesha Wadiwela (*War Against Animals*)—który podąża tropem Michela Foucaulta i Giorgio Agambena—oraz indygenną krytykę projektu *Zoopolis* autorstwa Sue Donaldson i Willa Kymlicki. Jak dowodzę, wysiłek wyobrażenia sobie międzygatunkowej wspólnoty funkcjonującej według zasad równości i sprawiedliwości skazany jest na niepowodzenie, o ile pozostawi nietknięte fundamenty „wielkiego łańcucha bytów”, czyli konceptualizację różnicy ontologicznej legitymizującej ludzką dominację nad bytami nieludzkimi. Próbę decentralizacji „człowieka”, jak argumentuję, należy podjąć w duchu dialogu z indygennymi narodami plemiennymi, które od tysiącleci żyją w intymnej, niehierarchicznej relacji z osobami i światami poza-ludzkimi. Kosmologie tradycyjne przypisują zwierzętom rolę współtwórcy świata, nauczycieli i opiekunów człowieka. Powrót do tradycyjnych konceptualizacji relacji między człowiekiem a zwierzęciem pozaludzkim umożliwiłby wyjście poza logikę binarną i wypracowanie nieantropocentrycznej etyki zwierzęcej. W rozważaniach teoretycznych powołuję się na autorytet antropologów i antropolożek związanych ze zwrotem ontologicznym, naukowców i naukowczyń o wrażliwości dekolonialnej, intelektualistów i intelektualistek pochodzenia indygenne. Między nimi ważne miejsce zajmują: Paul Nadasdy; Adam Fix, Hugh Burnam i Ray Gutteriez; Billy-Ray Belcourt; Aph Ko i Syl Ko; Maneesha Deckha; Nelson Maldonado-Torres; Robert Geroux; Eduardo Viveiros de Castro; Neel Ahuja; Eduardo Kohn; Zakiyyah Iman Jackson; Macarena Gómez-Barris; Mel Y. Chen; Brian Burkhart, Kyle Whyte; Gay Bradshaw; David Abram.

Część drugą wstępu, zatytułowaną „Re-minding and Re-story-ation” (tytuł jest nieprzetłumaczalną grą słów sugerującą potrzebę odnowienia myślenia przez powrót do życia zgodnego z terapeutycznymi opowieściami ludów plemiennych), rozpoczynam od zarysu dokonującego się obecnie zwrotu świata akademickiego ku Tradycyjnym Wiedzom Ekologicznym (TEK), czerpiącym inspirację m.in. z mądrości ludów tradycyjnych. Prezentując założenia nauki indygennej (*Native Science*) uwypuklam jej analogie z filozofią fenomenologiczną, teorią systemów, teorią chaosu, fizyką kwantową, filozofią procesu Alfreda Whiteheada czy nowymi materializmami. Świat narodów przednowoczesnych, oparty na dynamicznej wizji świata jako nieustanego procesu tworzenia i niekończących się przemian, uwzględnia twórczą rolę przypadku (ucieleśnionego w postaci trickstera), sprawczy i metamorficzny charakter wszelkich bytów (co umożliwiać ma m.in. przemiany człowieka w byty pozaludzkie i odwrotnie) i ontologiczny prymat relacji. W przeciwieństwie do wartościujących teorii moralnych Zachodu i wynikającego zeń menadżerskiego modelu zarządzania zasobami natury, w kulturach indygennych moralność jest funkcją relacji a dobre życie to życie w harmonii z całym ekosystemem. Będące skutkiem zakorzenienia w ziemi (*land*) obowiązki wobec bytów, z którymi człowiek pozostaje w relacji podlegają nieustannej renegocjacji w obliczu zmieniających się nieustannie czynników wyjściowych. Z tego faktu wypływają ważne dla Zachodu wnioski związane z możliwością adaptacji do, czy nawet potencjalnie odwrócenia skutków, środowiskowych zmian antropogenicznych. Kluczową rolę w tym procesie odgrywa powrót do opowieści plemiennych podkreślających cykliczność i związaną z nią nadzieję na nieuchronny powrót lepszych czasów, odpowiedzialność za podtrzymywanie więzi ze światem natury i wdzięczność za jego dary. Odnalezienie właściwych opowieści—opowieści zdolnych ponownie scalić pokawałkowany świat (*re-member the dismembered world*)—i życie zgodne z ich wskazaniem jest alternatywą dla dominującej obecnie destrukcyjnej opowieści o liniowym „postępie” ekonomicznym, reprezentowanym przez mitycznego potwora o nieposkromionym apetycie i sercu z lodu, którego ludy algonkiańskie zwą Windigo. To właśnie w tym kontekście rozpatruję twórczość eseistyczną i literacką Lindy Hogan jako, w szerokim rozumieniu, aktywizm środowiskowy a w węższym—pro-zwierzęcy.

Część analityczna monografii stanowi dekolonialną lekturę relacji ludzko-zwierzęcych przedstawionych w wierszach i prozie Hogan. Zdecydowałam się zaprezentować dorobek autorki w perspektywie chronologicznej, aby naświetlić związek między biografią i pogłębiającą się świadomością polityczną pisarki z jednej strony, a modalnością reprezentacji ww. relacji z drugiej. Część pierwsza poświęcona jest poezji jako „pierwszemu językowi” autorki i nosi tytuł „The Radiant Lives with Animals: The Poetry of Linda Hogan”. W jej skład

wchodzi pięć rozdziałów, z których każdy przedstawia wątki dominujące w poetyckich reprezentacjach zwierząt w następujących po sobie dekadach. I tak, w rozdziale pierwszym, zatytułowanym „1970s: *Calling Myself Home*”, dowodzę, że wspomnienia więcej-niż-ludzkiej wspólnoty z okresu dzieciństwa spędzonego u dziadków w Oklahomie odegrały zasadniczą rolę w zwrocie poetki ku tradycji w głęboko upolitycznionej dekadzie lat 70. XX wieku. W wierszach z tego okresu Hogan wyraża nadzieję, że renesans przetrzebionych przez białych osadników form życia przyczyni się do odnowy tradycji i przebudzenia indygennych krewnych autorki z kolonialnego letargu. Hogan odkrywa, że kolonialność i dekolonialność mają wymiar międzygatunkowy a powrót do dawnego życia uzależniony jest od powrotu Czikasawów do trwania w relacji z i przyjęcia odpowiedzialności za świat pozaludzki. Jak można się spodziewać po potomkini narodu o kulturze matrylinearnej, poetka przedstawia kobiety jako łączniczki między światami i strażniczki tradycji. To na nich spoczywa ciężar odrodzenia.

Rozdział drugi, „*Birth of an Ecofeminist*”, eksploruje dorobek poetki Lindy Hogan z lat 80., a więc okresu przebudzenia ekofeministycznego sumienia poetki. Analizując splot kolonializmu/kapitalizmu z gatunkizmem i seksizmem, Hogan udziela głosu tym, którym głos odebrano; przywoływani przez nią zwierzęcy oportuniści i triksterzy, tacy jak kojot czy wrona, ucieleśniają dekolonialny opór i uczą międzygatunkowego, ludzko-zwierzęcego przetrwania. W kontekście kultury patriarchalnej zwierzę i kobieta stają się strategicznymi partnerami w walce o odnowienie starodawnej kultury daru. Hogan zaczyna jednocześnie przejawiać zainteresowanie ontologiczną tajemnicą ludzkiej destruktywności, które będzie się obsesyjnie przewijać przez kolejne utwory autorki.

W dekadzie lat 90. ukazuje się najśłynniejszy tomik poetki, *The Book of Medicines*. Rozdział trzeci, zatytułowany „*Wildness*”, skupia się na przedstawionym tym zbiorze tropie dzikości i jej roli w rewizji relacji ludzko-zwierzęcych. Choć wątki ekofeministyczne nadal są obecne, nowe wiersze eksplorują nade wszystko świat pierwotnych instynktów. Sposób, w jaki nawiązujemy kontakt z naszą pierwotną zwierzęcością aktywizuje nasz twórczy bądź destrukcyjny potencjał, sugeruje Hogan. W spletanym, międzygatunkowym współ-stawianiu się poetka odnajduje sanktuarium dzikiego boga świata wspólnego wszelkim bytom a mitycznego momentu upadku człowieka upatruje w akcie nazywania, a tym samym zawłaszczania i podporządkowywania sobie niehumanicznego innego. Rozbicie prewerbalnej jedności życia i wyrugowanie pierwotnej zwierzęcości poza obręb swojskości skutkuje sprowadzeniem zwierzęcia do roli towaru; dzikość staje się w tych okolicznościach zagrożeniem dla „cywilizowanej” ludzkości. Na szczęście, jak zauważa Hogan, ewolucja dostarcza dowodów na spletaną i niekoniecznie teleologicznie ukierunkowaną historię rozwoju gatunków,

bynajmniej nie zakończoną podbojem suchego lądu i wyodrębnieniem się człowieka. Historia wielorybów, przykładowo, zdaje się świadczyć o tym, że życie może powrócić do wody i ewoluować w kierunku inteligencji przyjaźniejszej dla ekosystemów. W wyłaniającym się w trakcie tego alternatywnego, anty-antropocentrycznego procesu „klanem hybryd” Hogan upatruje nadziei dla przyszłości świata. Obdarzone wyjątkową inteligencją zwierzęta morskie, taki jak wieloryby czy ośmiornice, odgrywać będą coraz większą rolę w twórczości Hogan.

Po przerwie wywołanej traumatycznym upadkiem z konia, poetka wydaje w latach 2000. zbiór wierszy, *Rounding the Human Corners*, będący przedmiotem analizy czwartego rozdziału mojej monografii. Wiersze z tego okresu cechuje fascynacja cudem życia, cielesnością, życiem zmysłów czy też wdzięczność na najdrobniejsze, najbardziej nawet kruche formy życia. Hogan ekstatycznie zatracą się w zwierzęcym Innym, utożsamiając się ze swoimi pozaludzkimi krewnymi w najbardziej zmysłowym, instynktownym, „animalistycznym” sensie; schwyta w wzajemność partycypacyjnej świadomości, obserwująca i obserwowana zarazem, na zawsze odmieniona przez taksujące spojrzenie innej, niehumanitarnej inteligencji. Nawiązując intymną relację z dzikim mustangiem, poetka doświadcza odwrócenia antropocentrycznej koncepcji dominacji i kontroli—to klacz bierze ją w posiadanie, rości sobie do niej prawo, a nie odwrotnie. Dostosowując się do ustawicznie transformującej rzeczywistości, sama poetka doświadcza transformacji. Zatracając się w ukochanych zwierzętach, sama staje się zwierzęciem. W analizie procesu stawania się zwierzęciem (*becoming animal*) korzystam z teorii ekofenomenologicznej Davida Abrama. Stając się zwierzęciem, Hogan ma świadomość stawania się pełniejszym człowiekiem jako bytem relacyjnym, zakorzenionym w ziemi (*land*) i powiązany z nią siecią pokrewieństw.

Rozdział piąty, “I Want Mercy in This World”, uwypukla wagę litości, życzliwości i współczucia w normatywnej etyce międzygatunkowej i dla dojrzałego człowieczeństwa, o czym przekonuje Hogan w latach 2010. Uosabiająca owe cechy poetka oplakuje niehumanitarne ofiary katastrof środowiskowych, genocyd amerykańskiego bizona, czy śmierć ukochanej klaczy Kelli. Nade wszystko, zaangażowana w odnowę ekosystemów pisarka skarży się na nieustanne rozdanie między naturalnym dla siebie pragnieniem radowania się pięknem i dobrem świata natury a koniecznością aktywnej walki o prawa pierwotnych mieszkańców Wyspy Żółwia: tak ludzi, jak i zwierząt. Zagadkowa obecność cielaka bizona w pobliżu chatki Hogan mówi o nadchodzącym indygenym odrodzeniu. Symbolizując nadzieję na powrót tradycji, cielak anonsuje bliskie spełnienie marzenia, które rozpoczęło poetycką karierę Hogan: marzenia o powrocie dawnego świata. Odnawiając świadomość więzi pokrewieństwa łączących ludzi i zwierzęta, Hogan oferuje czytelnikom migawki międzygatunkowej

wspólnoty, którą stworzyła w swoim prywatnym życiu: z kotem, koźmi, lisem, łosiem, kolonią os, czy też drapieżnikami i ptakami zamieszkującymi okolicę w której mieszka.

Część druga monografii, „Reclaiming Animality, Revisioning Humanity: The Novels of Linda Hogan”, poświęcona jest twórczości powieściopisarskiej autorki. Każdy z czterech rozdziałów części drugiej poświęcony jest jednej powieści, twórczo przepisującej historię z marginesu nowoczesności/kolonialności. Będąc uznaną poetką, Hogan doceniła ogrom aktywistycznego potencjału prozy literackiej twierdząc: „Opowieści mogą zmienić to, czego inne formy aktywizmu nie są w stanie zmienić”.

„*Mean Spirit: Decolonizing Nonhuman Animals*” to tytuł szóstego rozdziału monografii. Narracja powieści *Mean Spirit* koncentruje się na okresie terroru rozpętanego w Oklahomie w latach 1920. odkryciem bogatych złóż ropy naftowej na terenie rezerwatu Osedżów. Traumatyzacja ludzkich i nieludzkich mieszkańców rezerwatu splatają się w akcie rozkradania ziemi plemiennej przez białych spekulantów, komercyjnym wypasie bydła na pastwiskach wyrwanych rdzennym formom życia, przemocy systemowej. W bardziej przystępnym języku prozy Hogan ponownie domaga się współczucia dla wszystkich bytów, ukazując zwierzęta jako nauczycieli mądrości i sprzymierzeńców w antykolonialnym odrodzeniu. Począwszy od majestatycznych koni, poprzez pogardzane nietoperze czy bezpańskie psy, a skończywszy na pokornych, prawie niewidocznych pszczołach, zwierzęta w *Mean Spirit* to zaufani przyjaciele, mądrzy i pomocni towarzysze, nierzadko obdarzeni humorem, instynktownym poczuciem sprawiedliwości, odpowiedzialności i wdzięczności. Zastanawiając się nad źródłem przemocy w świecie, Hogan dochodzi do wniosku, że jest nim zerwanie więzi z szeroko pojętym ekosystemem. Oderwana od swojego więcej-niż-ludzkiego kontekstu, wyalienowana ludzka jednostka jest bytem niekompletnym, niedojrzałym, destrukcyjnym. Aktywistyczna agenda Hogan zasadza się na nieustannym przypominaniu czytelnikowi o relacyjnej koncepcji osobowości.

Rozdział siódmy poświęcony jest powieści *Solar Storms*. Podtytuł rozdziału, „Reclaiming Wild, Becoming Human”, anonsuje tematykę, która zdominowała twórczość Hogan w latach 1990, czyli związek między dzikością a dojrzałym człowieczeństwem. W warstwie narracyjnej *Solar Storms* ukazuje tragiczne skutki katastrofy środowiskowej spowodowanej w latach 1970. budową hydroelektrowni w rejonie Zatoki Jamesa. Na obszarze zamieszkałym przez Inuitów i Indian Kri zatopieniu uległy wioski i tereny łowieckie, siłowo przesiedlono ludność indygeną, a stada karibu i niezliczone inne formy pozaludzkiego życia zostały brutalnie zmiecione przez uwolnioną z rzecznych koryt wodę. Głównym bohaterem powieści jest nieujarzmiona natura. W stanie dzikości umiejętność zdobycia pożywienia

decyduje o przeżyciu a zasady harmonijnego współżycia człowieka ze zwierzętami pozaludzkimi regulują wyrafinowane protokoły, dopuszczające zabijanie zwierząt jedynie dla zaspokojenia głodu i innych potrzeb życiowych. Powracająca do domu po serii nieudanych adopcji w rodzinach osadniczych nastolatka Angel na nowo uczy się członkostwa w „gatunkowej demokracji” (sformułowanie Robin Wall Kimmerer) oraz współczucia dla czującego i rozumnego pozaludzkiego świata, Aktywując pamięć ewolucyjną, bohaterka przypomina sobie „bycie zwierzęciem”. Epifania Angel wskazuje na transformacyjny potencjał rzeczywistości, nieustannie rozwijającej i zwiijającej to, co fizyk David Bohm nazywa ukrytym porządkiem (*implicate order*). Implikowane w powieści międzygatunkowe metamorfozy, czy też przemiana zamkniętej w sobie, poranionej dziewczynki w przepelnioną miłością Angel-Maniki („dziewczynki która stała się człowiekiem”), stanowią oblicza tej samej rzeczywistości, w której wszystko jest ze sobą powiązane w nieustannym procesie emergencji. W czasach naznaczonych przemocą ten niekończący się proces stwarzania-wyłaniania podtrzymuje nadzieję na pojawienie się kiedyś ludzkości zdolnej do współ-odczuwania; ludzkości dojrzałej, motywowanej do działania współczuciem.

Kolejny, ósmy rozdział monografii, „Of *Power* and Sacrifice: Rethinking Carnivora, Expanding Sociality”, koncentruje się na dużych zwierzętach drapieżnych będących u szczytu łańcucha troficznego. Powieść *Power*, którą uważam za najwybitniejszą w dorobku Hogan, stawia w centrum zainteresowania problematyczną relację między ochroną zagrożonego gatunku a prawem narodów indygennych do polowania. Zabicie pumy na terytorium plemiennym obnaża niemożliwe do rozstrzygnięcia konflikty praw i interesów między ekologami, liberalnymi obrońcami praw pierwszych narodów, fikcyjnym plemieniem Taiga rozdartym wewnętrznymi podziałami i samymi zwierzętami. Radykalizm propozycji Hogan polega na tym, że pozwala wszystkim aktorom tragedii przemawiać we własnym imieniu – łącznie z pumą, nawet słowa tej ostatniej rozumiały się tylko dla głównej bohaterki powieści, należącej do Klanu Pumy. Wyposażona w takie cechy, jak inteligencja, współczucie, zdolność rozumowania czy posługiwania się mową, puma wstawia się za swoimi zwierzęcymi i ludzkimi krewnymi, stając się tym samym wzorcem „uprzejmości” (*civility*) w rozumieniu, które nadaje temu słowu amerykańska psycholożka i ekolożka Gay Bradshaw w książce *Carnivore Minds*. Argumentacja Bradshaw dostarcza mi naukowego uzasadnienia metaforycznego zabiegu Hogan, legitymizując propozycję redefinicji wspólnoty społecznej i jej poszerzenia na obdarzone sprawczością zwierzęta nieludzkie uznawane za szczególnie niebezpieczne. Traktując poważnie zdolność opowieści do wywierania bezpośredniego wpływu na świat

realny, Hogan apeluje o zwrot w kierunku opowieści, które pomogą nam żyć według paradygmatu kooperacji i współczucia.

Czwarta i ostatnia do tej pory powieść autorki, *People of the Whale*, stanowi pretekst do rozważań na temat cielesnych transformacji międzygatunkowych i przyszłości ludzkości zawartych w rozdziale dziewiątym monografii “Transformational Beings, and the Future of Humanity”. Inspiracją do napisania powieści była decyzja narodu plemiennego Makah o wznowieniu polowań na pływacza szarego w 1997 roku. Akcja książki rozgrywa się w metaforycznej strefie granicznej, gdzie tradycja i prawa suwerennego narodu zderzają się z wielkim interesem, prawną ochroną gatunków zagrożonych i fundamentalnym ludzkim odruchem współczucia dla cierpiącego majestatycznego stworzenia, jakim jest wieloryb. Dekolonizacyjny potencjał powieści ujawnia się najdobitniej w postulowanej przez autorkę konieczności odnowienia plemiennych obligacji względem zwierzęcych przodków jako warunkiem przetrwania tak plemienia, jak i całego ekosystemu, którego jest częścią. Szansa na wyjście z kręgu destrukcyjności związana jest jednak najwyraźniej z transformacyjnymi, hybrydycznymi osobami, które wskazują ku niej drogę. Zrodzona w czasach mitycznych przez przodka-wieloryba, ludzkość ma szansę się odrodzić chyba już tylko jako gatunek paradoksalnie nie-do-końca-ludzki a przez to bardziej ludzki: hybrydowy, transformacyjny, zwierzęco-człowieczy (*humanimal*). Tak przynajmniej twierdzi Hogan, zarówno w omawianej przez mnie powieści, jak i w wierszach powstających w nowym tysiącleciu. Pływacz szary staje się dla Hogan wzorem „uprzejmości” i pozytywnego nastawienia do innych, łącznie z człowiekiem, który niemal doprowadził do wymarcia tego gatunku. Doświadczenia zdobyte przez Hogan podczas obserwacji epickiej wędrowki pływaczy z wód przybrzeżnych Meksyku na żerowisko u wybrzeży Alaski (opisane w książce *The Gray Whale’s Mysterious Journey*, 2002) pomogły autorce zbudować wiarygodny, oparty na naukowych faktach portret wieloryba.

Podsumowując, w monografii udowadniam, że niemożliwe jest zakończenie „wojny przeciwko zwierzętom” (Wadiwel) w ramach światopoglądu zorganizowanego wokół pojęcia różnicy i dominacji człowieka. Niedawny zwrot ontologiczny w naukach społecznych skutecznie podważył hegemonię wiedzy zachodniej, postulując „spłaszczenie” ontologicznych hierarchii i otwarcie się na splątanie współ-ewoluujących bytów ludzkich i pozaludzkich. Międzygatunkowe splątania weszły też na stałe do akademickich dyskursów ekologii i biologii. Kolejnym znakiem nadziei jest wzrastająca świadomość Zachodu dotycząca konieczności zgłębiania zasad TEK pod kierownictwem doświadczonych Faithkeepers, szczególnie wobec wyzwań Antropocenu i katastrof spowodowanych epoką człowieka. W wydanej w 2022 roku książce *Econcene Politics* Mihnea Tănăsescu, zainspirowany światopoglądem maoryskim,

wzywa do pilnej rekonceptualizacji relacji, jakie łączą nas z wszelkimi bytami i procesami życiowymi we wspólnym stawaniu się. W niej upatruje szansy dla epoki ekologii (Ekocen). Z kolei dekolonialna naukowieczi Maneesha Deckha z University of Victoria uważa sprawiedliwość międzygatunkową za integralny składnik procesu pojednania, jaki dokonuje się obecnie w państwach osadniczych, takich jak Kanada. Dekolonizacja indygennej podmiotowości, twierdzi Dekha, wymaga włączenia do dominującego systemu prawnego przedkolonialnych tradycji prawnych, które uznają podmiotowość i sprawczość zwierząt, pozostających w relacji pokrewieństwa z członkami narodów rdzennych—a co jeszcze istotniejsze z punktu widzenia prawa, zawierających z tymi narodami wiążące układy i pakt polityczne. *Pacta sunt servanda*. W duchu globalnej rekonfiguracji i dekolonialnej rewizji wiedzy, ukazuję w mojej monografii prześliski międzygatunkowego kosmopolis opartego na społecznych konceptualizacjach rdzennych mieszkańców Wyspy Żółwia. W twórczości Lindy Hogan odnajduję zręby nieantropocentrycznej etyki zwierzęcej, mogącej zainspirować—postulowaną z coraz większą mocą w kręgach akademickich i aktywistycznych—rewizję ludzko-zwierzęcych relacji, także poza kontekstem pierwszych narodów, a tym samym przybliżyć realizację kosmopolis opartego na międzygatunkowej sprawiedliwości i harmonijnym współistnieniu osób ludzkich i pozaludzkich. Wieloaspektowy, interdyscyplinarny i dynamiczny obszar badawczy, w jaki wkroczyłam realizując mój projekt wymagał ode mnie nieustannego przekraczania mojej naukowej strefy komfortu, poruszania się na pograniczu nauk humanistycznych, społecznych i przyrodniczych, praktykowania radykalnej czujności wobec epistemicznych pułapek światopoglądu, który mnie ukształtował. Mogę śmiało powiedzieć, że wyzwania te jeszcze bardziej zbliżyły mnie do ideałów humanistyki zaangażowanej i aktywizmu naukowego. W tym też kierunku—humanistyki zaangażowanej w budowanie lepszej przyszłości—planuję rozwój mojej dalszej działalności naukowo-badawczej.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Po uzyskaniu stopnia doktora brałam udział w 38 konferencjach i sympozjach naukowych zasięgu międzynarodowym; współredagowałam jedną monografię wieloautorską; opublikowałam 2 monografie autorskie, 16 rozdziałów w monografiach wieloautorskich (9

przed doktoratem), 18 artykułów w naukowych czasopismach punktowanych (2 przed doktoratem) a także kilkanaście recenzji i artykułów popularyzatorskich; przetłumaczyłam na język polski 4 teksty naukowe oraz autobiograficzną pozycję Lindy Hogan *The Woman Who Watches Over the World: A Native American Memoir* (tłumaczenie opracowałam naukowo i opatrzyłam obszernym wstępem); zostałam zaproszona do wygłoszenia dwóch wykładów plenarnych (Niemcy i Szwecja) i jednego wykładu w formie webinarium o międzynarodowym zasięgu. Zorganizowałam i współorganizowałam trzy międzynarodowe konferencje i dwa sympozja naukowe. Jestem lub byłam członkinią 6 towarzystw naukowych. Za najważniejsze uważam prace w Międzynarodowym Towarzystwie Mertonowskim i Polskim Towarzystwie Studiów Amerykanistycznych. Publikowałam recenzje książek w polskich i zagranicznych czasopismach naukowych: „ER(R)GO”, „American Studies in Scandinavia”, „Zoophilologica”, „Świat i Słowo”. Pełniłam rolę recenzentki naukowej artykułów dla takich czasopism naukowych, jak: „The Merton Annual”, „Revista de Estudios Norteamericanos”; „Facta and Ficta: Journal of Theory, Narrative & Media”; „Tulsa Studies in Women's Literature”, „The European Journal of American Studies”, „Postscriptum polonistyczne”. Za działalność naukową otrzymałam dodatek uczelniany za działania projakościowe (2020). Od dwóch lat pełnię obowiązki zastępczyni redaktorki naczelnej czasopisma naukowego wydawanego przez WUŚ „Zoophilologica: Polish Journal of Animal Studies”. Za udział w pracach redakcyjnych otrzymałam w 2022 roku dodatek za działania projakościowe. Od roku jestem także członkinią komitetu redakcyjnego międzynarodowego czasopisma „Review of International American Studies”.

Działalność naukową prowadzę głównie, choć nie wyłącznie, w ramach trzech obszarów badawczych.

I. Pierwszy z nich to Studia Mertonowskie. Pracując nad dysertacją doktorską *Thomas Merton and Latin America: A Consonance of Voices*, prowadziłam badania w archiwum Thomasa Mertona przy amerykańskim Uniwersytecie Louisville jako Shannon Fellow (lipiec 2002). Wydana drukiem monografia została w 2009 roku nagrodzona przez Międzynarodowe Towarzystwo Mertonowskie (ITMS) w kategorii: „publikacja skłaniająca do refleksji i wyznaczająca nowatorskie kierunki badań w zakresie studiów nad spuścizną Thomasa Mertona”. W tym czasie byłam już członkinią ITMS, doradczynią Towarzystwa na Polskę, zostałam też zaproszona do komitetu redakcyjnego rocznika mertonowskiego „The Merton Annual” (TMA), w którego skład wchodzi do dziś. W ramach działalności badawczej i popularyzatorskiej wzięłam czynny udział w kilku zagranicznych międzynarodowych konferencjach Mertonowskich: konferencji ITMS w Chicago w 2011; trzech konferencjach

Brytyjsko-Irlandzkiego TMS w Oakham w Zjednoczonym Królestwie (2008, 2010, 2012, 2014); konferencji Europejskiego TMS w Rzymie w 2018.

W 2008 roku zostałam zaproszona przez redaktora głównego „The Merton Annual”, dr. Victora A. Kramera, do współpracy nad specjalnym, „Mertonowskim” numerem amerykańskiego kwartalnika naukowego „CrossCurrents”, wydawanego pod egidą Association for Religion and Intellectual Life przez prestiżowe wydawnictwo Wiley & Sons. Oprócz mnie w projekcie wzięli udział uznani badacze duchowości i spuścizny literackiej Mertona: John Eudes Bamberger, Glen Crider, Kathleen Deignan, Mark DelCogliano, Sidney H. Griffith, Partick F. O’Connel i Victor A. Moim wkładem w projekt był artykuł *Thomas Merton’s Re-Visioning the New World at Intercultural Borders*. Na marginesie nadmienię, że dzięki kontaktom nawiązanym podczas współpracy z kwartalnikiem dowiedziałam się o dorocznych kolokwiach naukowych organizowanych wspólnie przez „CrossCurrents” i Auburn Theological Seminary (o czym piszę omawiając moją działalność w obszarze studiów amerykańskich).

W roku 2018, już jako rozpoznawalna badaczka twórczości Mertona, włączyłam się w ogólnoswiatowe obchody 50. rocznicy śmierci słynnego mnicha-poety poprzez różnorakie działania naukowe i popularyzatorskie (do tych ostatnich wrócę w punkcie 6 autoreferatu).

- 1) Wraz z dr. Tomaszem Markiewką redagowałam specjalny numer półrocznika akademickiego „Świat i Słowo” zatytułowany *Thomas Merton – życie z mądrością* (vol. 31, no. 2, 2018). Obok tekstów oryginalnych znalazły się w nim tłumaczenia na język polski wybranych najważniejszych artykułów z „The Merton Annual” ukazujących wieloaspektową sylwetkę Thomasa Mertona – mistrza duchowego, pisarza, aktywisty. Jednym z tłumaczonych tekstów jest długi, przekrojowy artykuł mojego autorstwa, który oryginalnie ukazał w TMA w 2001 roku i przyniósł mi uznanie międzynarodowego grona badaczy (*Thomas Merton’s Poetry of Endless Inscription*). Dużym wyzwaniem podczas przygotowywania polskiej wersji artykułu była konieczność przetłumaczenia obszernych fragmentów wierszy Mertona niedostępnych czytelnikom polskojęzycznym, rezultat był jednak bardziej niż satysfakcjonujący. Na potrzeby półrocznika przetłumaczyłam również dwa inne teksty i sporządziłam recenzję książki (*Powrót do raju: poezja Roberta Laxa*).
- 2) Zasiadałam w komitecie naukowym konferencji Europejskiego TSM *Prophecy and Renewal* w Rzymie (w której również uczestniczyłam osobiście, wygłaszając referat i biorąc udział w dyskusjach).

- 3) Na zaproszenie Niemieckiego TMS wygłosiłam wykład plenarny podczas kończącego rok Mertonowski symposium *To Be Human in This Most Inhuman of Ages* w benedyktyńskim opactwie Muensterschwarzach, Na podstawie wykładu powstał artykuł opublikowany w dwóch post-sympozjalnych monografiach: anglojęzycznej i niemieckojęzycznej, wydanych nakładem niemieckiego wydawnictwa Vier-Tuerme Verlag („*Lamb Admits Ties to Cain: The Human, the Less-than-Human, and the Kin(g)dom in Thomas Merton's „The Geography of Lograire”*” oraz "*Lamm bestätigt Verbindung zu Kain*”: *das Menschliche, das Weniger-als-Menschliche und das Kin(g)dom in Thomas Mertons „The Geography of Lograire”*)

Przez cały okres objęty sprawozdaniem publikowałam artykuły o Mertonie w amerykańskich i brytyjskich czasopismach: TMA, „CrossCurrents”, „The Merton Journal” i „The Merton Seasonal”, a także teksty okolicznościowe; byłam też recenzentką wielu artykułów, które ukazały się w TMA. W 2009 roku zaczęłam nowy, ambitny projekt poświęcony poetyckiemu testamentowi Mertona *The Geography of Lograire*. Pierwszy artykuł powstającego wówczas tryptyku, mającego ułatwić czytelnikom i badaczom nawigację tego intertekstualnego, niezwykle hermetycznego poematu zatytułowany był „*The Geography of Lograire as Merton's Gestus. Prolegomena*”. W roku 2010/2011 zostałam po raz drugi stypendystką Shannon Fellowship. Grant został mi przyznany na kontynuację badań nad *Geografią Lograire* w The Thomas Merton Archives w Louisville. Z zebranych wówczas materiałów powstały dwa kolejne artykuły: *With Malinowski in the Postmodern Desert: Merton, Anthropology, and the Ethnopoetics of Lograire* i *Dismantling the Rule of the Father: Toward the Kingdom of the Im/Possible in “The Geography of Lograire”*, a także artykuł na temat kultów cargo w poemacie Mertona, pt. *Borderlands of Cultures, Borderlands of Discourse: Cargo Cults and Their Reflection in Thomas Merton's Poetry*. W 2022 roku, na zaproszenie ITMS i Centrum Duchowości przy St. Mary's College w Notre Dame (USA) przeprowadziłam webinarium o międzynarodowym zasięgu na temat „*The Geography of Lograire*” as *Thomas Merton's Ultimate Autobiography*.

Podsumowując, dzięki działalności organizacyjnej i publicystyczno-naukowej w ramach ITMS stałam się osobą rozpoznawalną w Mertonistycznych kręgach, uznawaną za autorytet w zakresie twórczości Thomasa Mertona, w szczególności jego „późnej” (anty)poezji. Świadczyć o tym może choćby pełnienie w 2020 roku roli recenzentki i egzaminatorki zewnętrznej pracy doktorskiej studentki Wydziału Teologii i Religii Uniwersytetu w Bristolu, *Setting Theology Free: The Shaping of an Alternative Language for Theology in the Work of*

Thomas Merton through a Poetics of Space. Na podstawie wyżej przedstawionych danych mogę śmiało stwierdzić, że prowadzone przeze mnie badania wywierają znaczny wpływ na międzynarodowe środowisko akademickie teologów, literaturoznawców czy religioznawców oraz niezwiązanych ze środowiskiem naukowym odbiorców sympozjów, wykładów otwartych i spotkań popularyzatorskich poświęconych Thomasowi Mertonowi.

II. Drugi kluczowy obszar badawczy to szeroko pojęte studia amerykańskie. Od 1993 jestem aktywną członkinią Polskiego Towarzystwa Studiów Amerykanistycznych (PTSA). Po uzyskaniu stopnia doktora brałam udział w 8 międzynarodowych konferencjach PTSA oraz w konferencjach: Europejskiego TSA (Konstanca 2016), Nordyckiego TSA (Odense 2017), Fińskiego TSA (Helsinki 2018 i 2022), International American Studies Association ((IASA) Katowice 2023), Society for Multi-Ethnic Studies: Europe and the Americas ((MESEA) Warszawa 2018). Prezentowałam też referaty na temat literatury i kultury amerykańskiej podczas konferencji PASE (Szczyrk 2016) czy konferencji organizowanych przez różne krajowe ośrodki akademickie. Publikowałam artykuły i rozdziały w monografiach naukowych na temat twórczości: Paula Austera, Toni Morrison, Denise Levertov, Mary Oliver, Alice Munro i Sherwooda Andersona, Normy Cantù, Any Castillo, Louise Erdrich, Lindy Hogan, Geralda Vizenora. W latach 2014-2016 powstały trzy teksty powiązane tematycznie, będące świadectwem mojej fascynacji chrześcijańsko-anarchicznym marginesem kultury amerykańskiej (*Voluntary Simplicity and Voluntary Poverty: Alternatives to Consumer Culture; Conspiracy of Faith on the Margins of Empire: Christian Anarchism as a "Wild Zone" in Post-Countercultural America; A New Great Awakening: The Tradition of Radical Christian Discipleship and the Current Transformational Moment in the United States*). Warto dodać, że nie boję się podejmować tematów peryferyjnie związanych z głównym nurtem mojego obszaru badań, czyli literaturą USA, o czym świadczą takie publikacje jak *Dimension-Fever or that Haunting Specter of Reality in Salman Rushdie's "Grimus"* (2003) czy *Impossible Escape from Jubilee and Winesburg: The Making of an Artist* (2015) – artykuł w dużej mierze poświęcony kanadyjskiej noblistce Alice Munroe.

W roku 2016 otrzymałam stypendium umożliwiające uczestnictwo w kolokwium CrossCurents / Auburn Seminary Research Colloquium na temat *Climate Change, Food and Sustainability*. Jako Coolidge Fellow spędziłam miesiąc w Nowym Jorku korzystając z zasobów biblioteki Columbia University i biorąc udział w dyskusjach panelowych z pozostałymi uczestnikami kolokwium, wśród których było kilkunastu naukowców i aktywistów, głównie antropologów, teologów, socjologów, historyków religii i

literaturoznawców. Wiedzę zdobytą podczas realizacji projektu wykorzystałam w mojej działalności dydaktycznej, publikacyjnej i popularyzatorskiej.

Podsumowując, moja aktywność badawcza w dziedzinie literaturoznawstwa znalazła uznanie międzynarodowej społeczności akademickiej, o czym świadczy m.in., nagroda The Javier Coy Biennial Research Award, którą otrzymałam za artykuł *Home on the Border in Ana Castillo's „The Guardians”: The Colonial Matrix of Power, Epistemic Disobedience, and Decolonial Love*. Artykuł ten został uznany za najlepszy, jaki ukazał się na łamach hiszpańskiego rocznika amerykanistycznego „Revista de Estudios Norteamericanos” w 2019 roku. Celem nagrody, jak czytamy na stronie internetowej Spanish Association of American Studies, jest „promocja jakości badań w zakresie studiów amerykanistycznych oraz wspieranie oryginalności i doskonałości prac naukowych powstających w ramach działalności” ASSA. Ponadto, odczytuję jako wyróżnienie fakt, że zostałam poproszona o sporządzenie recenzji artykułu naukowego dla prestiżowego półrocznika poświęconego twórczości kobiet „Tulsa Studies in Women's Literature” (*A “Chosen” P[o]et among [Hu]mans: Denise Levertov's Pig Dreams Read as a Matrifocal Allegory*, 2020, vol. 39, no. 1) czy dla „Revista de Estudios Norteamericanos”.

III. Trzeci obszar badawczy, Human-Animal Studies, został częściowo omówiony w punkcie 5 niniejszego autoreferatu. W tym miejscu rozwinę wątki zasygnalizowane powyżej i uzupełnię je o kilka nowych informacji. Nawiązana podczas konferencji *Decolonizing Animals* współpraca z grupą badawczą Ratałóskr Research Group for Literary and Cultural Animal Studies, badającą reprezentacje zwierząt w literaturach Europy Północnej, zaowocowała wspólnym projektem. Reprezentując Polskę, uczestniczyłam w przygotowaniu monografii wieloautorskiej *Squirrelling: Human-Animal Studies in the Northern-European Region* (2022) oraz w sympozjum *Posthumanism, Post Pandemic, and Polish Nobel Prize Winners* (Sztokholm) mającym na celu promocję książki. Obszerny materiał zebrany podczas badań nad—a niewykorzystany w—zamieszczonym w ww. pozycji artykułem o zwierzętach w powieści Olgi Tokarczuk *Prowadź swój pług przez kości umarłych* posłużył do skonstruowania nowego, przekrojowego artykułu na temat statusu ontologicznego zwierząt pozaludzkich w całości twórczości polskiej noblistki (*A Relative, Really; Disturbingly Similar”: Nonhuman Animals in the Works of Olga Tokarczuk*, 2023).

W tym samym okresie czasu, w latach 2021-2022, uczestniczyłam w projekcie „Animal Studies dla Zaawansowanych”, w ramach którego badaczki i badacze z różnych ośrodków uniwersyteckich w Polsce spotykali się podczas 6 cyklicznych jednodniowych sympozjów na Wydziale „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego, dyskutując nad kluczowymi

pojęciami z zakresu Animal Studies. Owocem projektu ma być pierwszy w Polsce podręcznik *Animal Studies dla zaawansowanych*, którego publikacja zapowiedziana została na rok 2024. Rozdziały mojego autorstwa to *Reprezentacja i Podmiot nieantropocentryczny w kosmologiach indygennych*.

Zaangażowanie w obszar badawczy Human-Animal Studies w kontekście mojego własnego środowiska uniwersyteckiego zaowocowało uczestnictwem w pracach Zespołu ds. biohumanistycznych badań kulturowych przy Instytucie Nauk o Kulturze Uniwersytetu Śląskiego (2021-2022), a badania nad dekolonizacją, zwierzęcością i kulturami indygennymi Ameryki Północnej zdecydowały o dołączeniu, w końcu roku 2023, do zespołu badawczego „Trans-Indygena” – międzynarodowe studia nad artystycznymi ekspresjami kultur lokalnych i rdzennych oraz mniejszości kulturowych Instytutu Nauk o Kulturze Uniwersytetu Śląskiego).

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę.

Osiągnięcia dydaktyczne

Mam doświadczenie w dydaktyce na kilku poziomach nauczania: od prowadzenia zajęć z języka angielskiego na poziomie szkoły średniej i kursów językowych dla młodzieży i dorosłych (od podstaw języka do kursów przygotowujących do egzaminów FC i Advanced) po zajęcia akademickie na studiach I i II stopnia.

Bezpośrednio po ukończeniu studiów pracowałam przez trzy lata jako nauczyciel języka angielskiego w Liceum Ogólnokształcącym w Lublińcu. Wdrażałam nowatorskie metody nauczania, prowadziłam kółko językowe dla młodzieży szczególnie zainteresowanej przedmiotem oraz zajęcia wyrównawcze dla uczniów mających problemy, opracowywałam i przeprowadzałam egzaminy maturalne z języka angielskiego. Współpracowałam też ze szkołami językowymi (m. in.: „Future” w Tarnowskich Górach; Szkoła Językowa „Naczyńscy” w Lublińcu); przed wejściem Polski do NATO prowadziłam intensywny kurs językowy dla oficerów Jednostki Wojskowej Komandosów w Lublińcu na poziomie I i II (z elementami słownictwa wojskowego); uczyłam języka angielskiego w Technikum Elektrycznym w Kaletach i Katolickim Liceum Ogólnokształcącym im. Edyty Stein w Lublińcu. W latach 1994-2015 pracowałam na etacie wykładowcy w Nauczycielskim Kolegium Języka Angielskiego w Sosnowcu (od 2004 roku Zespół Nauczycielskich Kolegiów Języków Obcych). W tym czasie uczestniczyłam w różnych formach doskonalenia zawodowego i warsztatach metodycznych,

byłam opiekunką stażu młodych nauczycieli, prowadziłam nieformalny klub literacki dla słuchaczek 3 roku NKJA, organizowałam wykłady gościnne zaprzyjaźnionych akademików z krajów anglojęzycznych. W ramach zajęć w ZNKJO prowadziłam m.in. seminarium dyplomowe (jestem promotorką 30 prac dyplomowych). Moje doświadczenie dydaktyczne w placówkach akademickich jest również bogate. Od roku 1991 jestem związana z Uniwersytetem Śląskim (z przerwą między 1996 i 2014). W latach 2009-2010 pracowałam jako adiunkta na Uniwersytecie Bielsko-Bialskim (wówczas Akademia Techniczno-Humanistyczna); w charakterze wykładowcy współpracowałam z: Wyższą Szkołą Lingwistyczną w Częstochowie, Wyższą Szkołą Ekonomiczno-Humanistyczną w Bielsku-Białej, Wyższą Szkołą Zarządzania Marketingowego i Języków Obcych w Katowicach. Pracę dydaktyczną prowadziłam także poza krajem. W ramach programu ERASMUS PLUS prowadziłam wykłady i ćwiczenia z historii literatury amerykańskiej na uniwersytecie Rovira i Virgili w Tarragonie a podczas wyjazdu na „Staff Teaching Week” do Kowna w ramach Erasmus / Trans4Europe—na uniwersytecie Witolda Wielkiego.

Do tej pory uczyłam kilkunastu przedmiotów akademickich (w formie ćwiczeń, wykładów i konwersatoriów), w większości w moim autorskim opracowaniu. Oprócz ćwiczeń z praktycznej znajomości języka angielskiego (pisanie tekstów akademickich, przekład tekstów literackich, język pisany, praca z tekstem, konwersacje) były to: historia literatury amerykańskiej (w. i ćw.), historia USA (w.), realizm amerykański (ćw.), interpretacja literatury amerykańskiej (ćw.), moduł do wyboru „pisarstwo współczesnych amerykańskich kobiet kolorowych” (w. i ćw.), moduł tematyczny: *An other world is possible: anarchist, decolonial, spiritual, and ecological re-visions of America*, wykład monograficzny: *Border writings and border cultures*.

Prowadzę również seminaria magisterskie. Do tej pory byłam promotorką 26 prac magisterskich na Uniwersytecie Śląskim i 60 prac magisterskich, które prowadziłam podczas współpracy z WSL w Częstochowie; recenzowałam 19 prac magisterskich; pełniłam funkcję przewodniczącej komisji egzaminacyjnej. Współpracowałam z University of Bristol jako recenzentka i egzaminatorka zewnętrzna pracy doktorskiej *Setting Theology Free: The Shaping of an Alternative Language for Theology in the Work of Thomas Merton through a Poetics of Space*.

W roku 2023 uczestniczyłam w trzeciej edycji projektu „DUO – Uniwersytet Śląski uczelnią dostępną, uniwersalną i otwartą” realizując zadania związane z udoskonalaniem procesu kształcenia w zakresie dostępności. Brałam udział w szkoleniu online „spektrum

autyzmu – teoria i praktyk”. Przez pół roku i sprawowałam opiekę mentorską nad studentką z IDS.

Kilkukrotnie byłam członkinią a w 2015 roku przewodniczącą komisji rekrutacyjnej na studia I stopnia na specjalnościach: język biznesu, kultura i literatura angielskiego obszaru językowego, kultura-media-translacja, nauczycielska z językiem niemieckim, projektowanie rozrywki interaktywnej oraz lokalizacja gier i oprogramowania (SPRINT-WRITE), tłumaczeniowa z językiem arabskim, tłumaczeniowa z językiem chińskim, tłumaczeniowa z językiem japońskim, tłumaczeniowa z językiem koreańskim, tłumaczeniowa z językiem niemieckim. Brałam udział w pracach komisji konkursowej do przeprowadzenia i rozstrzygnięcia konkursu na stanowisko adiunkta w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych na Wydziale Humanistycznym (maj 2023).

Brałam udział w pracach komisji ogólnopolskich konkursów językowych i wiedzy o krajach anglojęzycznych:

1) Olimpiada Języka Angielskiego.

Od wielu lat uczestniczę udział w pracach komisji egzaminacyjnej II etapu Olimpiady Języka Angielskiego dla uczniów szkół średnich. Do moich obowiązków standardowo należało poprawianie testów pisemnych i egzaminowanie kandydatów z wiedzy na temat lektur z literatury amerykańskiej. W 2022 roku po raz pierwszy uczestniczyłam online w pracach jury podczas egzaminu ustnego na III, ogólnopolskim etapie OJA. Od 46. edycji olimpiady (2023) biorę pełny udział w pracach komisji konkursowych obydwu szczebli: okręgowego (II) i ogólnopolskiego (III). Pełnię również obowiązki kierownika okręgu.

2) Discover Canada

Etap II organizowanego pod przewodnictwem dr hab. Eugenii Sojki, prof. UŚ konkursu Discover Canada odbywa się w budynku Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu. Co roku angażuję się w pomoc przy organizacji wydarzenia, czuwając nad przebiegiem ustnej części egzaminu i pomagając poprawiać testy pisemne.

Osiągnięcia organizacyjne

Organizowałam i współorganizowałam 3 międzynarodowe konferencje naukowe (PASE, Laboratory of Animal Studies—Trzecia Kultura, IASA), działałam w komitecie naukowym międzynarodowej konferencji ETMS *Prophecy and Renewal*; w 2018 roku uzyskałam pieniądze grantowe ITMS na organizację (wraz z dr Tomaszem Markiewką z ATH) dwudniowe

symposium upamiętniającego 50. rocznicę śmierci Thomasa Mertona. Symposium odbyło się w Centrum Kultury i Sztuki „Dwór Kossaków” w Górkach Wielkich w dniach 10-11.12.2018. Wśród zaproszonych prelegentów byli: prof. dr hab. Stanisław Obirek (UW) i dr hab. Marek Bernacki (ATH). Program wydarzenia obejmował: sesję medytacyjną, trzy wykłady popularyzatorskie, pokaz filmu *Soul Searching: The Journey of Thomas Merton* (z polskimi napisami opracowanymi przez organizatorów) amerykańskiego reżysera dokumentalisty Morgana Atkinsona (2006), poczęstunek na ciepło, koncert jazzowy zespołu Olga Korusiewicz Trio, zwiedzanie dworku Kossaków. W trakcie realizacji projektu współpracowałam z: Akademią Techniczno-Humanistyczną w Bielsku-Białej, Centrum Kultury i Sztuki „Dwór Kossaków”, Międzynarodowym Towarzystwem Mertonowskim, lokalnymi mieszkańcami.

W roku 2019 zorganizowałam w moim macierzystym Instytucie (wówczas Instytut Kultur i Literatur Anglojęzycznych w Uniwersytecie Śląskim) jednodniowe symposium naukowe *Travelling in Geographical and Spiritual Directions: A Thomas Merton Symposium in Sosnowiec*. Oprócz mnie wykłady skierowane do studentów wygłosili zaproszeni przeze mnie goście: dr Maciej Bielawski (Włochy), były doradca Papieskiej Kongregacji do spraw Kościołów Wschodnich) i Kathleen Witkowska Tarr (Alaska), autorka książki o Mertonie *We Are All Poets Here* (2018).

Za działalność organizacyjną otrzymałam Nagrodę Zespołową Rektora III Stopnia (2017) i projakościowy dodatek uczelniany (za redakcję czasopisma naukowego *Zoophilologica*, 2022).

Osiągnięcia popularyzujące naukę

Do osiągnięć popularyzujących naukę zaliczyć należy w pierwszym rzędzie moją działalność w zakresie organizacji konferencji i sympozjów naukowych, głównie zaś działalność w zakresie upowszechniania myśli i twórczości Thomasa Mertona. Sesje Q&A w trakcie obrad niewątpliwie sprzyjają transferowi idei naukowych do szerszej publiczności. Największą wartość popularyzatorską spośród moich dotychczasowych projektów miało niewątpliwie otwarte dla publiczności symposium *Thomas Merton – życie z mądrością* w Górkach Wielkich oraz symposium dla studentów *Travelling in Geographical and Spiritual Dimensions*. Wartość popularyzatorską ma także mój dorobek publikacyjny, głównie w kategorii: recenzje, tłumaczenia, sprawdzania, wstępy; wywiad z angielską poetką Ruth Padel opublikowany na łamach „Dzikiego Życia”, czy tłumaczona przeze mnie książka Lindy Hogan *Kobieta, która czuwa nad światem*, ukazująca życie i historię indygennych mieszkańców USA przez pryzmat doświadczeń potomkini kolonizatorów i kolonizowanych, a w szczególności obszerny rys

historyczny, który otwiera omawianą pozycję. Nadmienię, że książka celowo wydana została nakładem Wydawnictwa Naukowego „Śląsk”, które ma większy potencjał dystrybucyjny niż WUŚ.

Podczas 7. Śląskiego Festiwalu Nauki KATOWICE w dniach 9-11 grudnia 2023 w Międzynarodowym Centrum Kongresowym w Katowicach wygłosiłam wykład *Zrównoważony rozwój w świetle tradycyjnej wiedzy ekologicznej: (dla)czego powinniśmy się uczyć od „Indian”?* Wykład miał na celu popularyzację Tradycyjnej Wiedzy Ekologicznej w kontekście Antropocenu jako przeciwwagę dla gospodarki ekstraktywistycznej, z jakiej słynie Górny Śląsk. W wykładzie uzasadniałam konieczność uwzględnienia w planach rozwoju przemysłowego środowiskowej mądrości Pierwszych Narodów Ameryki Północnej. Wydarzenie miało charakter międzynarodowy.

Przez cały okres pracy zawodowej staram się zapraszać na zajęcia bądź organizować wykłady gościnne zaprzyjaźnionych naukowców. Do najważniejszych wydarzeń tego typu zaliczam: wykład dra Donalda Graystona, prezydenta ITMS (dla słuchaczy ZNKJO w Sosnowcu); wspólny wykład prof. Douglasa Christie z Loyola Marymount University i poety Ralpha Blacka na temat współczesnej poezji afroamerykańskiej; warsztat twórczego pisania prowadzony przez Kathleen Witkowską Tarr, pisarkę z Alaski, instruktorkę *creative writing*. Sama także miałam przyjemność wygłaszać wykłady i pogadanki na temat literatury amerykańskiej w szkołach średnich i szkołach językowych. Latem 2007 roku wygłosiłam pogadankę na temat poezji Denise Levertov dla mnichów benedyktyńskich w opactwie w Tyńcu.

W roku 2023 włączyłam się w prace działającego przy UŚ Centrum Usług Tłumaczeniowych. W ten sposób, jak ufam, pomagam wartościowym tekstom naukowym dotrzeć do szerszego grona odbiorców, przez co przyczyniam się do ich popularyzacji.

7. Oprócz kwestii wymienionych w pkt. 1-6, wnioskodawca może podać inne informacje, ważne z jego punktu widzenia, dotyczące jego kariery zawodowej.

.....
(podpis wnioskodawcy)

Uniwersytet Śląski w Katowicach
ul. Bankowa 12, 40-007 Katowice
(nazwa i dane adresowe podmiotu habilitującego,
wybranego do przeprowadzenia postępowania)
za pośrednictwem:
Rady Doskonałości Naukowej
pl. Defilad 1
00-901 Warszawa
(Pałac Kultury i Nauki, p. XXIV, pok. 2401)

Małgorzata Poks
Instytut Literaturoznawstwa
Wydział Humanistyczny
Uniwersytet Śląski w Katowicach
literaturoznawstwo

Wniosek

z dnia 17.01.2024

o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie **nauk humanistycznych** w dyscyplinie¹ **literaturoznawstwo**

Określenie osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia
doktora habilitowanego

monografia naukowa:

Małgorzata Poks. *Decolonial Animal Ethics in Linda Hogan's Poetry and Prose: Towards Interspecies Thriving*. Routledge / Taylor & Francis 2023, ss. 212. ISBS: 978-032-42779-9 (twarda okładka), ISBN: 978-1-032-42780-5 (miękka okładka, ISBN: 978-1-003-36425-2 (e-book). DOI: 10.4324/9781003364252.

Wnioskuje – na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.) – aby komisja habilitacyjna podejmowała uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu **tajnym/jawnym***²

Zostałem poinformowany, że:

Administratorem w odniesieniu do danych osobowych pozyskanych w ramach postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego jest Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej z siedzibą w Warszawie (pl. Defilad 1, XXIV piętro, 00-901 Warszawa).

Kontakt za pośrednictwem e-mail: kancelaria@rdn.gov.pl, tel. 22 656 60 98 lub w siedzibie organu. Dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 6 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia UE 2016/679 z dnia z dnia 27 kwietnia 2016 r. w związku z art. 220 - 221 oraz art. 232 - 240 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w celu

¹ Klasyfikacja dziedzin i dyscyplin wg. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin w zakresie sztuki (Dz. U. z 2018 r. poz. 1818).

² * Niepotrzebne skreślić.

przeprowadzenie postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz realizacji praw i obowiązków oraz środków odwoławczych przewidzianych w tym postępowaniu.

Szczegółowa informacja na temat przetwarzania danych osobowych w postępowaniu dostępna jest na stronie www.rdn.gov.pl/klauzula-informacyjna-rodo.html

.....

(podpis wnioskodawcy)

Załączniki:

1. Wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny
2. Autoreferat